EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 5.6.2019
COM(2019) 525 final

Henstilling med henblik på

RÅDETS HENSTILLING

om Slovakiets nationale reformprogram for 2019 og med Rådets udtalelse om Slovakiets stabilitetsprogram for 2019

Henstilling med henblik på

RÅDETS HENSTILLING

om Slovakiets nationale reformprogram for 2019 og med Rådets udtalelse om Slovakiets stabilitetsprogram for 2019

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

som henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 121, stk. 2, og artikel 148, stk. 4,

som henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 af 7. juli 1997 om styrkelse af overvågningen af budgetstillinger samt overvågning og samordning af økonomiske politikker[1], særlig artikel 5, stk. 2,

som henviser til henstilling fra Europa-Kommissionen,

som henviser til beslutninger fra Europa-Parlamentet,

som henviser til Det Europæiske Råds konklusioner,

som henviser til udtalelse fra Beskæftigelsesudvalget,

som henviser til udtalelse fra Det Økonomiske og Finansielle Udvalg,

som henviser til udtalelse fra Udvalget for Social Beskyttelse,

som henviser til udtalelse fra Udvalget for Økonomisk Politik, og

som tager følgende i betragtning:

(1) Den 21. november 2018 vedtog Kommissionen den årlige vækstundersøgelse, som markerede starten på det europæiske semester 2019 for samordning af de økonomiske politikker. Den tog behørigt hensyn til den europæiske søjle for sociale rettigheder, som blev proklameret af Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen den 17. november 2017. Den 21. marts 2019 tilsluttede Det Europæiske Råd sig prioriteterne i den årlige vækstundersøgelse. Den 21. november 2018 vedtog Kommissionen på grundlag af forordning (EU) nr. 1176/2011 ligeledes rapporten om varslingsmekanismen, hvori Slovakiet ikke blev udpeget som en af de medlemsstater, for hvilke der skulle gennemføres en dybdegående undersøgelse. Samme dag vedtog Kommissionen en henstilling med henblik på Rådets henstilling om den økonomiske politik i euroområdet, som Det Europæiske Råd tilsluttede sig den 21. marts 2019. Den 9. april 2019 vedtog Rådet henstillingen om den økonomiske politik i euroområdet ("henstillingen vedrørende euroområdet").

(2) Da Slovakiet har euroen som valuta, og i betragtning af de nære indbyrdes forbindelser mellem økonomierne i Den Økonomiske og Monetære Union, bør Slovakiet sikre en

[1] EFT L 209 af 2.8.1997, s. 1.

fuldstændig og rettidig implementering af henstillingen vedrørende euroområdet som afspejlet i henstilling 2 til 4 nedenfor. Især gælder det, at foranstaltninger til at bekæmpe korruption og forbedre retssystemet vil hjælpe med at løse henstilling 1 vedrørende euroområdet med hensyn til kvaliteten i institutionerne, og at fokusering på den økonomiske politik for investeringer vil hjælpe med at løse henstilling 2 vedrørende euroområdet, for så vidt angår støtte til investeringer, og foranstaltninger til forbedring af kvalifikationer vil hjælpe med at løse henstilling 3 vedrørende euroområdet, for så vidt angår arbejdsmarkedets funktion.

(3) Den 27. februar 2019 blev landerapporten for Slovakiet 2019[2] offentliggjort. Den indeholdt en vurdering af Slovakiets fremskridt med hensyn til gennemførelsen af de landespecifikke henstillinger, som Rådet vedtog den 13. juli 2018, opfølgningen på de henstillinger, der blev vedtaget de foregående år, og opfyldelsen af Slovakiets nationale Europa 2020-mål.

(4) Den 25. april 2019 forelagde Slovakiet sit nationale reformprogram for 2019 og sit stabilitetsprogram for 2019. For at tage hensyn til de indbyrdes sammenhænge mellem de to programmer er de blevet vurderet sammen.

(5) De relevante landespecifikke henstillinger i medlemsstaternes programmer under de europæiske struktur- og investeringsfonde (ESI-fondene) for 2014-2020 er blevet taget i betragtning. I henhold til artikel 23 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013[3] kan Kommissionen for at støtte gennemførelsen af relevante rådshenstillinger anmode en medlemsstat om at evaluere og foreslå ændringer i sin partnerskabsaftale og sine relevante programmer. Kommissionen har redegjort nærmere for, hvordan den agter at anvende den nævnte bestemmelse, i retningslinjerne for anvendelsen af foranstaltninger, der knytter ESI-fondenes effektivitet til forsvarlig økonomisk styring[4].

(6) Slovakiet er i øjeblikket underlagt den forebyggende del af stabilitets- og vækstpagten. I sit stabilitetsprogram for 2019 venter regeringen en forbedring af den samlede saldo fra et underskud på 0,7 % af BNP i 2018 til balance i budgettet i 2019, som derefter forventes at være uændret frem til 2022. På grundlag af den genberegnede struktursaldo[5] skulle den mellemfristede budgetmålsætning – som er ændret fra et strukturelt underskud på 0,5 % af BNP i 2019 til 1 % af BNP 2020 – blive nået i 2020. Ifølge konvergensprogrammet for 2019 ventes den offentlige gældskvote gradvist at falde fra 47,5 % af BNP i 2019 til 44,4 % i 2022. Det makroøkonomiske scenario, der ligger til grund for budgetfremskrivningerne, er realistisk. Samtidig er de foranstaltninger, der er nødvendige for at understøtte de planlagte underskudsmål fra og med 2019, ikke fuldt ud præciseret. Budgettet indeholder en ikkespecificeret udgiftskategori, kaldet budgetreserver (i alt 0,7 % af BNP), hvilket mindsker forudsigeligheden ved budgettets gennemførelse

---

2 SWD(2019) 1024 final.

3 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 af 17. december 2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 320).

4 COM(2014) 494 final.

5 Den konjunkturkorrigerede saldo, eksklusive engangsforanstaltninger og midlertidige foranstaltninger, der er genberegnet af Kommissionen efter den metode, der er aftalt i fællesskab.

(7) Den 13. juli 2018 henstillede Rådet, at Slovakiet sikrer, at den nominelle vækstrate i de primære offentlige nettoudgifter[6] ikke overstiger 4,1 % i 2019, hvilket svarer til en årlig strukturel tilpasning på 0,5 % af BNP. På baggrund af Kommissionens efterårsprognose 2018, som forudså en budgetstilling, der var tættere på den mellemfristede målsætning i 2019 og i overensstemmelse med reglerne for ophævelse af fastfrysningen af den krævede justering, bør den nominelle vækst i de primære offentlige nettoudgifter ikke overstige 4,6 %, svarende til en årlig strukturtilpasning på 0,3 % i 2019. Ifølge Kommissionens forårsprognose 2019 er der risiko for en betydelig afvigelse fra den anbefalede finanspolitiske tilpasning, når 2018 og 2019 betragtes samlet.

(8) I 2020 skulle Slovakiet nå sin mellemfristede budgetmålsætning. Ifølge Kommissionens forårsprognose 2019, der er baseret på en uændret politik, svarede dette til en maksimal nominel vækst i de primære offentlige nettoudgifter på 4,6 % svarende til en strukturel tilpasning på 0,3 % af BNP. Ifølge Kommissionens forårsprognose 2019 er der med en uændret politik risiko for en væsentlig afvigelse fra dette krav, når 2019 og 2020 betragtes samlet. Slovakiet forventes at overholde gældsreglen i 2019 og 2020. Rådet er af den generelle opfattelse, at de nødvendige foranstaltninger bør træffes fra 2019 for at overholde bestemmelserne i stabilitets- og vækstpagten.

(9) På lang sigt er der mellemstore risici for Slovakiets finanspolitiske holdbarhed. Ifølge Kommissionens 2018-rapport om finanspolitisk holdbarhed vil der være brug for en samlet forbedring på 2,5 procentpoint af BNP i den strukturelle primære saldo for at stabilisere gældskvoten på lang sigt i forhold til scenariet med uændret politik. Dette skyldes den forventede stigning i pensions- og sundhedsudgifter, der øger omkostningerne som følge af befolkningens aldring (fælles bidrag på 1,8 procentpoint af BNP). Da fødselsraten ligger lavt, mens levealderen ventes at stige yderligere, ventes ældrekvoten (ældre mennesker i forhold til den aktive befolkning – den del af befolkningen, der er i arbejde eller under uddannelse) at blive tredoblet frem til 2060. Og hvor der i 2016 kun var omkring 3 inaktive personer over 65 år for hver 10 personer i beskæftigelse, ventes dette tal at stige til over 7 mod 10 i beskæftigelse frem til 2060 (økonomisk ældrekvote). Indførelsen af automatiske justeringer af pensionsalderen i forhold til den forventede levealder havde gradvis forbedret pensionssystemets holdbarhed på lang sigt. Dette blev set som et vigtigt værktøj til sikring af rimelighed på tværs af generationerne og langsigtet holdbarhed. Der er opstået større betænkeligheder ved pensionssystemernes langsigtede holdbarhed, efter parlamentet den 28. marts 2019 vedtog en forfatningsændring, der fastsætter et loft over pensionsalderen (64 år for mænd og kvinder uden børn med en nedsættelse på et halvt år for de første tre børn for kvinders vedkommende) og ophæver de automatiske justeringer i forhold til den forventede levealder. I henhold til Slovakiets finanspolitiske råd vil loftet betyde en yderligere stigning i udgifterne på 1,6 % af BNP fra 8,6 % i 2016 til 11,4 % i 2070 sammenhold med den stigning på 9,8 %, der var forudset i 2018-rapport om befolkningens aldring. Dette vil medføre en væsentlig stigning i risikoen for manglende holdbarhed. Der er indtil videre ikke foreslået

[6] De primære offentlige nettoudgifter består af de samlede offentlige udgifter minus renteudgifter, udgifter til EU-programmer, som fuldt ud modsvares af EU-midler, og ikkediskretionære ændringer i udgifter til arbejdsløshedsunderstøttelse. Nationalt finansierede faste bruttoinvesteringer udjævnes over en fireårsperiode. Diskretionære foranstaltninger på indtægtssiden eller lovbestemte indtægtsforøgelser er medregnet. Engangsforanstaltninger på både udgifts- og indtægtssiden er modregnet.

kompenserende foranstaltninger, og konsekvenserne for ældres indkomst og fattigdom er ikke blevet beregnet.

(10) På trods af visse fremskridt med at bekæmpe skatteunddragelse, er der stadig problemer med overholdelse af skattereglerne, og niveauet for momssvig er over dobbelt så højt som EU-gennemsnittet i 2016. Selv om de foranstaltninger, der er planlagt i den tredje handlingsplan, ventes at give positive resultater, mangler visse af dem stadig at blive gennemført. For eksempel ventes indførelsen af elektroniske selvangivelser at mindske skatteydernes administrative byrder, men hvis ikke alle de påtænkte foranstaltninger gennemføres, risikeres den samlede virkning at blive svækket. Samtidig gælder det, at en struktureret pakke med politiske foranstaltninger kan være med til at reducere de hyppige ændringer i skattelovgivningen og bane vejen for en forenkling. Endelig er indtægtspotentialet ved miljø- og ejendomsbeskatning underudnyttet sammenlignet med andre EU-lande.

(11) Den positive udvikling på arbejdsmarkedet fortsætter med øget beskæftigelse og en historisk lav ledighed. Der er sket gode fremskridt med at gennemføre handlingsplanen for de langtidsledige, hvilket på to år har hjulpet med at mindske antallet af langtidsledige med over en tredjedel. Langtidsledigheden ligger dog stadig over EU-gennemsnittet, hvilket især rammer lavtuddannede, unge og romaer. Samtidig med at ledigheden falder, meldes der nu om store problemer med mangel på arbejdskraft. Der ses fortsat betydelige regionale skævheder på arbejdsmarkedet, hvor der er højere arbejdsløshed i de tre regioner i det østlige Slovakiet og mangel på arbejdskraft i den vestlige del af landet. Der er behov for fortsat kapacitetsopbygning blandt både arbejdsgivere og fagforeninger, så de kan deltage mere aktivt.

(12) De politikker, der skal øge beskæftigelsesegnetheden, har begrænset omfang og virkning. Oplærings- og omskolingsprogrammerne er blevet styrket, men er stadig utilstrækkelige og henvender sig ikke fuldt ud til de langtidsledige og ugunstigt stillede grupper. Uddannelsessystemet bidrager ikke i tilstrækkelig grad til den socioøkonomiske udvikling og er underfinansieret på alle niveauer. De ringe uddannelsesresultater, romaers deltagelse i inklusiv almindelig uddannelse fra den tidlige barndom og reel integration af elever fra en ugunstigt stillet socioøkonomisk baggrund inden for uddannelse og erhvervsuddannelser (på baggrund af den stigende frafaldsprocent) er akutte udfordringer. Uddannelsesresultaterne og niveauet for grundlæggende kvalifikationer ligger fortsat under de internationale standarder og påvirkes i høj grad af elevernes socioøkonomiske baggrund. Det er en udfordring at sikre, at Slovakiets befolkning får bedre kvalifikationer, der passer til en økonomi og et samfund i forandring. På trods af gradvise lønstigninger frem til 2020 er arbejdet som lærer ikke særlig tiltrækkende, og der er stigende mangel på arbejdskraft. Derudover er kvaliteten og relevansen af den grundlæggende oplæring og mulighederne for faglig udvikling blandt lærerne begrænsede. De nuværende foranstaltninger for større retfærdighed og inklusiv uddannelse har indtil videre ikke levet op til forventningerne, og der er ikke konstateret egentlige fremskridt med at integrere romaelever. Regeringen har vedtaget den nationale reformplan for uddannelse og opdragelse (2018-2027) og første handlingsplan (2018-2019) sammen med et budgetestimat samt ny lovgivning om kvalitetssikring inden for videregående uddannelser. Det er afgørende, at disse foranstaltninger gennemføres ordentligt, og at der føres tilsyn med, om de giver de ventede resultater.

(13) Kvindernes lave beskæftigelsesfrekvens afspejler, at mænd sjældent tager lang barselsorlov, og den forstærkes af begrænset adgang til og ringe udbud af børnepasning til en rimelig pris og faciliteter til langtidspleje. Især for børn under tre

år bruges der kun i meget ringe grad børnepasningsordninger. Regeringen har vedtaget en ny afgørelse om obligatorisk deltagelse i tidlig børneuddannelse og -pleje fra 5-årsalderen, som får virkning i 2020. Der er dog stadig behov for yderligere investeringer og fremme af deltagelse i børnepleje og børnehaver.

(14) Selv om andelen af personer, der er i risiko for fattigdom eller social eksklusion ligger under EU-gennemsnittet, er niveauet væsentlig højere i visse områder i Syd- og Østslovakiet. Der er betydelige flaskehalse i adgangen til inklusiv uddannelse af høj kvalitet, hvor de regionale skævheder munder ud i særlig høje frafaldsprocenter. Andre flaskehalse påvirker ugunstigt stillede gruppers adgang – dette gælder især romaer samt personer med et handicap og personer, der er ramt af hjemløshed og udelukkelse fra boligmarkedet – til sundhedspleje, langtidspleje, sociale boliger og andre nødvendige tjenester. Der er behov for en integreret tilgang, hvis disse grupper skal integreres socialt.

(15) De reformer, der skal gøre sundhedssystemet mere omkostningseffektivt, er ved at vinde frem, men gennemførelsen er uensartet på de forskellige plejeområder. De politiske foranstaltninger, der er gennemført som led i gennemgangen af udgifterne til sundhedsområdet, har udvist visse positive resultater, især efter en række omkostningsbegrænsende foranstaltninger for lægemidler og lægeudstyr. Der er imidlertid stadig potentiale for større effektivitet og bedre pleje, hvis der kan ske en omfordeling af midlerne blandt forskellige plejeområder. Sundhedsplejen støtter sig stadig for meget til hospitalerne, som på trods af regelmæssig gældssanering fortsat oparbejder gæld og har problemer med at finansiere de nødvendige investeringer, der skal øge effektiviteten og plejens kvalitet. Selv om en styrkelse af den primære sundhedspleje for at mindske unødig brug af hospitalerne, gør det lave antal læger og de begrænsede tjenester inden for primær sundhedspleje det svært at øge sundhedssystemets effektivitet. Da regeringen har iværksat foranstaltninger til at tackle manglen på sundhedspersonale, er det vigtigt at få disse bestræbelser til at passe ind i en længere strategi, der gradvis skal decentralisere tjenesterne fra akut behandling, styrke den primære sundhedspleje og forebyggende tjenester.

(16) Et fragmenteret forskningssystem betyder, at den offentlige forskning og udviklingsinvesteringerne ikke i tilstrækkelig grad styrker den videnskabelige forsknings kvalitet, og det tiltrækker ikke private investeringer. Forsknings- og udviklingspolitikken lider under ineffektiv koordinering bland ministerier og andre aktører, hvilket fører til, at større reformer forsinkes og mislykkes. Den utilstrækkelige omstillingsproces i det slovakiske videnskabsakademi har givet anledning til bekymring for, hvorvidt det kunne fortsætte. Dette har ført til, at hele processen brød sammen. Der har manglet målrettede foranstaltninger – eller de har slået fejl – og sammen med forskningsinstitutionernes begrænsede engagement og begrænsede forskningskapacitet bidrager alt dette til lave private forsknings- og udviklingsomkostninger. Samlet set ligger erhvervslivets forskning og udvikling blandt de laveste niveauer i EU og er fokuseret på mellem- og højteknologisk fremstillingsvirksomhed, der er domineret af multinationale selskaber. Det går langsomt med foranstaltninger, der skal bidrag til øget videnudveksling, styrket innovationskapacitet i erhvervslivet og bedre samarbejde mellem erhvervslivet og den akademiske verden.

(17) For at øge Slovakiets produktivitet og opretholde konvergensprocessen er der også behov for vedvarende investeringer i digital- og transportinfrastrukturen samt i energieffektivitet. Der er behov for at forbedre det grundlæggende faste bredbånd, 4G-dækningen og udbredelsen af ultrahurtigt bredbånd. Investeringer i energieffektivitet –

især i byggebranchen – og miljøteknologi kan være en kilde til grøn vækst og vil hjælpe med at bevare begrænsede naturressourcer. Derudover er der behov for flere strategiske investeringer til at lukke infrastrukturelle huller og forbedre transportnettet, hvis de mindre udviklede regioner skal indhente de andre og blive mere videnbaserede, konkurrencedygtige og produktive. Slovakiet halter bagefter med at færdiggøre både det grundlæggende vej- og jernbanenet under det transeuropæiske transportnet, f.eks. i Rhin-Donau-korridoren. Svaghederne i transportnettet kan afhjælpes, hvis der sker forbedringer i de nuværende bytransportnets indbyrdes forbindelighed, multimodalitet og interoperabilitet, og hvis de bæredygtige transportformer fremmes.

(18) Tunge administrative og reguleringsmæssige byrder kan have negative konsekvenser for investeringer og innovation, især for små og mellemstore virksomheder. På trods af regeringens bestræbelser bliver de administrative byrder ikke mindsket tilstrækkeligt, og det slovakiske erhvervsmiljø taber terræn i internationale sammenligninger. Lovgivningens kvalitet og den forudsigelighed er et problem for erhvervslivet. Disse udfordringer skal tackles gennem fuld gennemførelse af Slovakiets strategi for bedre regulering (RIA2020) og styrkelse af landets center for bedre regulering. Slovakiets sektor for liberale tjenester er stærkt reguleret. Reguleringen er mere restriktiv end det vægtede gennemsnit i EU for advokater, patentagenter, civilingeniører, arkitekter, revisorer, turistguider og ejendomsmæglere.

(19) Regeringen er i gang med en væsentlig reform af praksis for offentlige indkøb gennem en dybtgående ændring af de retlige rammer, så procedurerne kan forenkles, og transaktionsomkostningerne kan mindskes. Det er positivt, at der er sat fokus på professionalisering, men de overordnede fordele kommer kun gradvist. Hvad angår mistilliden til de offentlige institutioner, skal offentlige indkøbere gøre mere for at genvinde tilliden blandt erhvervslivet, medierne og den brede offentlighed. Det bremser indførelsen af ny praksis, som er hårdt tiltrængt. Indsatsen for at øge brugen af kvalitetskriterier skal øges, så der fås mere valuta for pengene, og den strategiske brug af offentlige indkøb forbedres.

(20) Slovakiets offentlige forvaltning kæmper stadig med ineffektivitet og flaskehalse, der især skyldes ineffektivt samarbejde mellem ministerierne. Manglen på kapacitet og strategisk planlægning samt administrativ ineffektivitet bremser gnidningsløs tilstrømning af midler fra ESI-fondene. Som resultat er Slovakiet gået glip af finansiering på 120 mio. EUR fra perioden 2014-2020, mens uddelingen af midler til slutmodtagerne fortsat ligger lavt. Derudover har den utilstrækkelige forberedelse af de projekter, der finansieres af ESI-fondene ført til forsinkede investeringer og snævre frister for de offentlige indkøbsprocedurer, hvilket øger risikoen for uregelmæssigheder.

(21) Korruption er fortsat et problem, og der har kun været begrænset vilje til at retsforfølge korruptionssager på højt niveau. Arbejdet med at bekæmpe korruption hindres af organisatoriske og proceduremæssige svagheder på politi- og anklagerniveau og ringe beskyttelse af whistleblowere. Desuden er det fortsat en udfordring at øge retssystemets effektivitet, herunder dets uafhængighed. På trods af visse forbedringer i effektivitet og kvalitet er der fortsat betænkeligheder ved domstolenes uafhængighed, og forsinkelser i udnævnelsen af dommere til forfatningsdomstolen kan påvirke retssystemets funktionsdygtighed.

(22) Programmeringen af EU's midler for perioden 2021-2027 kan være med til at afhjælpe nogle af de problemer, der blev konstateret i henstillingerne, navnlig på de områder,

der er omfattet af bilag D i landerapporten[7]. Det ville gøre det muligt for Slovakiet at anvende disse midler bedst muligt, hvad angår i de indkredsede sektorer, idet der tages hensyn til de regionale forskelle. Hvis denne investering skal blive en succes, er det vigtigt, at landets administrative kapacitet til at forvalte disse midler styrkes.

(23) Som led i det europæiske semester 2019 har Kommissionen gennemført en omfattende analyse af Sloveniens økonomiske politik, som blev offentliggjort i landerapporten for 2019. Den har også vurderet stabilitetsprogrammet for 2019, det nationale reformprogram for 2019 og de foranstaltninger, der er truffet som opfølgning på de henstillinger, der er blevet rettet til Slovakiet i de foregående år. Kommissionen har ikke blot taget deres relevans for en holdbar finanspolitik og socioøkonomisk politik i Slovakiet i betragtning, men også til deres overensstemmelse med EU-regler og -retningslinjer, da der er behov for at styrke den samlede økonomiske styring i Unionen ved på EU-plan at give input til de kommende nationale beslutninger.

(24) Rådet har på baggrund af denne vurdering gennemgået stabilitetsprogrammet for 2019, og dets holdning[8] afspejles især i henstilling 1 nedenfor.

HENSTILLER, at Slovakiet i 2019 og 2020 iværksætter tiltag med henblik på at:

1. Opfylde den mellemfristede budgetmålsætning i 2020. Sikre de offentlige finansers langsigtede holdbarhed, især hvad angår sundheds- og pensionssystemet.

2. Forbedre uddannelsernes kvalitet og inklusion på alle niveauer og styrker kompetencerne. Øge adgangen til børnepasning og langtidspleje til en rimelig pris og af høj kvalitet. Fremme integrationen af ugunstigt stillede grupper, især romaer.

3. Fokusere på en investeringsorienteret økonomisk politik inden for innovation, transport (navnlig dens bæredygtighed), digital infrastruktur, renere energi og sundhedsydelser, idet der tages hensyn til de regionale forskelle. Øge brugen af kriterier for kvalitet og livscyklusudgifter i offentlige indkøbsaktiviteter.

4. Fortsat forbedre retssystemets effektivitet med fokus på at styrke dets uafhængighed, herunder ved udnævnelse af dommere. Øger indsatsen for at afsløre og retsforfølge korruption, især i store korruptionssager.

Udfærdiget i Bruxelles, den […].

På Rådets vegne
Formand

[7] SWD(2019) 1024 final.
[8] I henhold til artikel 5, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1466/97.